

การวิเคราะห์ศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทอง จังหวัดกระบี่ เพื่อส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Potential Analysis Wat Bang Thong Krabi tourist attraction to promote cultural tourism

¹วิไลวรรณ วิลรัตน์, ²อัสมะ เปาะโกะ, ³กัญญาพัชร คนเรียน, ⁴นุชรินทร์ อินทร์สุวรรณ

¹Wilaiwan Wilairat, ²Asma Pohkoh, ³Kanyaphat Khonrian, ⁴Nutcharin Insuwan

^{1,2,3,4}สาขาวิชาสังคมศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

^{1,2,3,4}Social Studies Program, Faculty of Humanities & Social Sciences,
Yala Rajabhat University

¹Corresponding author, e-mail: wilaiwan.w@yru.ac.th

Received: February 10, 2025; Revised: March 29, 2025; Accepted: April 02, 2025

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ 1. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทอง จังหวัดกระบี่ 2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโทอง จังหวัดกระบี่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษามีทั้งหมด 17 คน ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน เจ้าอาวาส ชาวบ้านพื้นที่บ้านบางโทอง และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโทอง โดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหาและนำเสนอผลการวิจัยด้วยการบรรยายเชิงพรรณนา ผลการวิจัย พบว่า ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทอง มี 3 ด้าน คือ 1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ 2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และ 3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก โดยมีจุดแข็ง คือ การที่มีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม มีพระมหาธาตุเจดีย์เฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษามหาชริาลงกรณ์ เป็นจุดเด่น บริเวณใกล้เคียงมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว มีห้องน้ำ ที่จอดรถ ศาลาที่พักอย่างเพียงพอ และมีตำรวจท่องเที่ยวคอยบริการแก่นักท่องเที่ยว จุดอ่อน คือ พื้นที่บางจุด ภายในวัดยังไม่ได้รับการพัฒนาและมีสุนัขจรจัดซึ่งเป็นอันตรายกับนักท่องเที่ยว แต่ยังมีโอกาสในการพัฒนาเนื่องจากสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทองมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมให้การสนับสนุน และสามารถเชื่อมโยงไปยังเส้นทางแหล่งท่องเที่ยว เช่น เหมืองแร่ถ้ำทองกลาง ปัจจุบันยังเป็นอุปสรรค คือ ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมเข้าฤดูฝน ทำให้นักท่องเที่ยวมาเที่ยววัดบางโทองลดลง โดยมีแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว ดังนี้ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยววัดบางโทอง 2) ด้านผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชน 3) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน และ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

คำสำคัญ: วัดบางโทอง, ศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยว, การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

Abstract

This research aims to: (1) analyze the potential of Wat Bang Thong as a tourist destination in Krabi Province and (2) propose guidelines for the development and promotion of cultural tourism at Wat Bang Thong. The study involved 17 participants, including community leaders, the abbot, local residents of Ban Bang Thong, and tourists visiting the temple. A purposive sampling method was used, and data were analyzed through content analysis and presented using descriptive narration. The findings indicate that the potential of Wat Bang Thong as a tourist destination can be categorized into three aspects: (1) location and physical characteristics, (2) tourism resources, and (3) facilities. The strengths of the site include its beautiful landscape and environment, with the Phra Maha That Chedi Chaloe Phra Kiat 50th Anniversary Mahavajiralongkorn as a key attraction. Additionally, its proximity to natural tourist sites, sufficient restrooms, parking spaces, rest pavilions, and the presence of tourist police enhance the visitor experience. However, some areas within the temple remain underdeveloped, and the presence of stray dogs poses a potential hazard to tourists. Despite these challenges, Wat Bang Thong has opportunities for development due to the support of relevant authorities and its potential to connect with other tourist routes, such as the Tham Thong Lang Mine. The primary obstacle is the rainy season from July to October, which results in a decline in visitor numbers. The study proposes the following strategies for developing and promoting tourism at Wat Bang Thong (1) Enhancing tourism promotion and public relations, (2) Addressing the impact of tourism on the local community, (3) Encouraging community participation, and (4) Improving facilities and amenities.

Keywords: Wat Bang Thong, Attraction potential, Cultural tourism.

บทนำ

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมหนึ่งในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย โดยพบว่า มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทย ตั้งแต่ 1 มกราคม-31 ธันวาคม พ.ศ. 2566 จำนวนมากกว่า 28 ล้านคน สร้างรายได้จากการใช้จ่ายใช้สอยของนักท่องเที่ยวต่างชาติมากกว่า 1.2 ล้านล้านบาท โดยในช่วงเทศกาลสงกรานต์ปีเก่าต้อนรับปีใหม่ พ.ศ. 2567 บรรยากาศการท่องเที่ยวไทย ทั้งตลาดต่างประเทศและตลาดในประเทศจะคึกคักขึ้นจากปีที่ผ่านมา เกิดเป็นรายได้ทางการท่องเที่ยวไทย รวมประมาณ 54,400 ล้านบาท หรือเท่ากับเพิ่มขึ้น 44% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา (โพสต์ทูเดย์, [ออนไลน์], 2 กุมภาพันธ์ 2567) การท่องเที่ยวส่วนใหญ่มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและยั่งยืน นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เพื่อเป็นการแสดงออกถึงความภูมิใจของประเทศ ทั้งยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับชุมชนท้องถิ่น และเพื่อเป็นการส่งเสริมจิตสำนึกการอนุรักษ์การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้ทรงคุณค่าและสามารถรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้ยั่งยืน (เกิงศักดิ์ ชัยชาญ, 2556)

จังหวัดกระบี่เป็นจังหวัดที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ฝั่งตะวันตกบริเวณชายฝั่งทะเลอันดามันเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กแต่มากด้วยทรัพยากรท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และมรดกทางวัฒนธรรมอันเก่าแก่ ผู้คนในจังหวัดกระบี่ประกอบด้วยกลุ่มคนที่มีความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา และวัฒนธรรม แต่สามารถ

ผสมผสานความแตกต่างได้อย่างกลมกลืน ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดจนนำไปสู่คำขวัญที่ว่า “กระบี่ เมืองน่าอยู่ ผู้คนน่ารัก” จังหวัดกระบี่มีพื้นที่ประมาณ 4,708 ตารางกิโลเมตร มีลักษณะภูมิประเทศ ประกอบด้วยภูเขาสลับที่ราบ และที่ราบริมชายฝั่งทะเล มีหมู่เกาะมากกว่า 154 เกาะ มีชายหาดที่มีชื่อเสียง เช่น หาดไร่เล หาดอ่าวนาง และอ่าวมาหยา มีป่าชายเลนที่อุดมสมบูรณ์

อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ เป็นอีกหนึ่งอำเภอที่มีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่สวยงามทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง คือ วัดมหาธาตุวชิรมงคล (วัดบางโทอง) ตั้งอยู่ที่บ้านบางโทอง ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ สร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2483 ในที่ดินบริจาคของนายเปล้า ทองศิริ นายมัน เฟ่งกิจ และนายน่วม คำพันธ์ บนพื้นที่กว่า 100 ไร่ บริเวณรอบวัดเป็นสวนยางพาราและสวนปาล์มน้ำมัน ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของกระบี่ เดิมวัดแห่งนี้ชาวบ้านเรียกกันว่า “วัดบางโทอง” ซึ่งตั้งตามชื่อหมู่บ้านที่ตั้ง

จุดเด่นของวัดมหาธาตุวชิรมงคลหรือวัดบางโทอง คือ พระมหาธาตุเจดีย์ เถลิงพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ ที่สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 10 ซึ่งขณะนั้นดำรงพระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร พระมหาธาตุเจดีย์แห่งนี้มีความสูงถึง 95 เมตร โดดเด่นด้วยสถาปัตยกรรมแบบไทยประยุกต์ ผสมผสานกับศิลปะแบบพุทธคยา ประเทศอินเดีย บริเวณรอบๆ พระมหาธาตุเจดีย์มีระเบียบรายล้อมทั้ง 4 ด้าน และมีพระพุทธรูปต่างๆ ประดิษฐานอยู่จำนวนมาก ภายในพระมหาธาตุเจดีย์มีพระพุทธรูปเป็นพระประธานองค์ใหญ่ มีภาพจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ และตกแต่งด้วยลายกระหนก ลายไทยอ่อนช้อย วัดบางโทองมีความสำคัญในฐานะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางศาสนาและวัฒนธรรมที่สำคัญแห่งหนึ่งของจังหวัดกระบี่ พระมหาธาตุเจดีย์ เถลิงพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ เป็นสัญลักษณ์ของวัดและของจังหวัดกระบี่ (ปิ่น บุตรี, [ออนไลน์], 1 กุมภาพันธ์ 2567)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจึงนำมาสู่การศึกษาวิจัยเพื่อวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยววัดบางโทอง จังหวัดกระบี่ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในชุมชนให้ดำรงไว้ในสภาพแวดล้อม สังคม วัฒนธรรมประเพณีและวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนในคงอยู่อย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพของสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทอง จังหวัดกระบี่
2. เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโทอง จังหวัดกระบี่

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงศักยภาพของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโทอง จังหวัดกระบี่
2. ทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโทองจังหวัดกระบี่
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโทอง จังหวัดกระบี่ ให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ข้อมูลและแหล่งข้อมูล

การศึกษานี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการสัมภาษณ์ จากผู้ให้ข้อมูลหลัก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และครอบคลุมมากที่สุด โดยคำถามจะมีลักษณะของคำถามแบบปลายเปิดกลุ่มตัวอย่างที่เลือกสัมภาษณ์ คือ ผู้ที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรง และมีบทบาทต่อการจัดการท่องเที่ยววัดบางโทรงรูปแบบต่างๆ จากตัวแทนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงในส่วนการท่องเที่ยววัดบางโทรง จังหวัดกระบี่

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้นำชุมชน จำนวน 1 คน เจ้าอาวาส จำนวน 1 รูป ชาวบ้านพื้นที่บ้านบางโทรง จำนวน 5 คน และนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโทรง จำนวน 10 คนโดยใช้วิธีเลือกแบบเจาะจงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยววัดบางโทรง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 แบบสัมภาษณ์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.1.1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทรง โดยสัมภาษณ์ 17 คน

1) นายจำเริญ อินทร์แก้ว ผู้นำชุมชน 2) พระครูสมุห์ วิธวินทร์ อดิคุปโย เลขาธิการเจ้าคณะอำเภอปลายพระยา 3) นายไพศาล แสงการ นางสุพรรณ รอดแก้ว นายวิเชียร ชูน้อย นางลัดดาวัลย์ แก้วศิลา และนายกมล กำลังดี ชาวบ้านพื้นที่วัดบางโทรง 4) นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโทรง จำนวน 10 คน

3.1.2 แบบสัมภาษณ์ข้อเสนอแนะสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโทรง โดยสัมภาษณ์ 17 คน

1) นายจำเริญ อินทร์แก้ว ผู้นำชุมชน 2) พระครูสมุห์ วิธวินทร์ อดิคุปโย เลขาธิการเจ้าคณะอำเภอปลายพระยา 3) นายไพศาล แสงการ นางสุพรรณ รอดแก้ว นายวิเชียร ชูน้อย นางลัดดาวัลย์ แก้วศิลา และนายกมล กำลังดี ชาวบ้านพื้นที่วัดบางโทรง 4) นักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโทรง จำนวน 10 คน

3.2 การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.2.1 ข้อมูลเชิงเอกสาร ผู้วิจัยได้ทำการทบทวนวรรณกรรมจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อนำมาเป็นแนวทางในศึกษาวิจัย

3.2.2 ติดต่อผู้นำชุมชนที่ดูแลการจัดการการท่องเที่ยวโดยตรง นัดวัน เวลา สถานที่ในการสัมภาษณ์

3.2.3 จัดทำแบบสัมภาษณ์สำหรับการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยววัดบางโทรง

3.2.4 ลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูล เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการการท่องเที่ยววัดบางโทรง และนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยววัดบางโทรง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ ดังนี้

1. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์ที่ได้จากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง มาประมวล คัดกรอง และจัดลำดับเนื้อหา

2. นำข้อมูลที่ได้จากการประมวลมาแยกเป็นประเด็นต่างๆ ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์เป็นภาพรวม

3. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ นำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโหลง จังหวัดกระบี่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโหลงและเพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโหลง ซึ่งผลการวิจัยสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ศักยภาพสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโหลง จังหวัดกระบี่

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการจัดการท่องเที่ยววัดบางโหลง โดยใช้หลักการวิเคราะห์ SWOT Analysis สามารถกำหนดประเด็นในการศึกษาได้ 3 ประเด็น คือ 1. ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ (ทัศนียภาพ สภาพแวดล้อม และโครงสร้างภายในวัด) 2. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว (โบราณสถาน แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยว) และ 3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก (ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา อินเทอร์เน็ต ความปลอดภัย ที่จอดรถ ห้องน้ำ ร้านอาหาร และร้านของที่ระลึก) จากการศึกษาพบว่าสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโหลงมีจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ดังนี้

ภาพที่ 1 พระมหาธาตุเจดีย์

ภาพที่ 2 ภายในพระมหาธาตุเจดีย์

จุดแข็ง (Strengths)

1. ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ

วัดบางโหลง ตั้งอยู่ที่ตำบลนาเหนือ อำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่ ที่ได้มีการสร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 10 ซึ่งขณะนั้นดำรงพระราชอิสริยยศ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิราลงกรณ สยามมกุฎราชกุมาร เป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่รายล้อมด้วยทัศนียภาพและสภาพแวดล้อมที่มีความอุดมสมบูรณ์และสวยงาม โครงสร้างภายในวัดมีการแบ่งเขตภายในวัดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สังฆาวาสและพุทธาวาส สังฆาวาส จะเป็นส่วนกุฏิสงฆ์สำหรับภิกษุสามเณรจำพรรษา โดยส่วนของพุทธาวาสจะเป็นที่ตั้งของสถูปเจดีย์ อุโบสถ สถานที่ประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ซึ่งมีพระมหาธาตุเจดีย์ เฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ เป็นจุดเด่นที่นักท่องเที่ยวทุกคนจะต้องมาถ่ายรูปเก็บไว้เป็นที่ระลึก เนื่องจากพระมหาธาตุเจดีย์

มีความสวยงาม การประดับตกแต่งคล้ายคลึงกับมหาเจดีย์พุทธคยา สถานที่ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ประเทศอินเดียจึงเป็นจุดสนใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโทง จังหวัดกระบี่

2. ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

วัดบางโทงเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีพระมหาธาตุเจดีย์ เถลิงพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวิหารलगรณ พระมหาธาตุเจดีย์มีการประดับตกแต่งคล้ายคลึงกับมหาเจดีย์พุทธคยา สถานที่ที่พระพุทธเจ้าตรัสรู้ ประเทศอินเดีย โดยพระมหาธาตุเจดีย์มีการผสมผสานวัฒนธรรมสามวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน ได้แก่ ล้านนา อินเดีย และพม่า รอบของพระมหาธาตุเจดีย์มีระเบียงรายทั้ง 4 ด้าน และมีพระพุทธรูปต่างๆ ประดิษฐานอยู่จำนวนมาก ภายในพระมหาธาตุเจดีย์มีพระพุทธรูปเป็นพระประธานองค์ใหญ่ มีภาพจิตรกรรมฝาผนังเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับพุทธประวัติ และตกแต่งด้วยลายกระหนก ลายไทยอ่อนช้อย โดยรอบของวัดยังมีรูปเหมือนหลวงปู่ทวดองค์ใหญ่ จึงเป็นจุดเด่นอย่างหนึ่งที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้และในปัจจุบันทางวัดกำลังดำเนินการสร้างองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม) อีกทั้งในบริเวณใกล้เคียงมีสถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ คือ น้ำตกบางเท่าแม่ ที่สามารถเข้าไปพักผ่อนและทำกิจกรรมร่วมกับครอบครัวได้ เมื่อนักท่องเที่ยวได้เข้าไปเยี่ยมชมพระมหาธาตุเจดีย์ของวัดบางโทงแล้วนั้น และยังเป็นเส้นทางสู่การท่องเที่ยวสถานที่ต่างๆ ภายในจังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดระนอง อีกทั้งยังมีตลาดหน้าวัดให้นักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อสินค้าจากชุมชนบ้านบางโทง

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

วัดบางโทง มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อนักท่องเที่ยว ได้แก่ ห้องน้ำที่สะอาดและมีเพียงพอสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการโดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น มีถังขยะบริการตามจุดต่างๆ ภายในวัด มีระบบไฟฟ้าและน้ำประปาอย่างทั่วถึง ในส่วนของระบบการคมนาคมถนนอยู่ในสภาพดี รถสามารถเข้าถึงได้อย่างสะดวก โดยมีป้ายบอกทางติดตั้งไว้เป็นระยะอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาเที่ยววัดบางโทง รวมไปถึงที่จอดรถที่มีบริเวณกว้างและศาลาสำหรับพักผ่อนเพียงพอต่อนักท่องเที่ยว มีร้านกาแฟให้บริการแก่นักท่องเที่ยว และร้านจำหน่ายวัตถุมงคลที่มีความเป็นอัตลักษณ์ของวัด นอกจากนี้ยังมีตำรวจท่องเที่ยวคอยอำนวยความสะดวกและดูแลความปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดบางโทง จังหวัดกระบี่

ภาพที่ 3 บริเวณที่จอดรถ

จุดอ่อน (Weaknesses)

1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ

ปัจจุบันทางวัดกำลังดำเนินการสร้างองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม) จึงทำให้บางจุดภายในวัดไม่อำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดบางโหลง เนื่องจากมีฝุ่นละอองจากการก่อสร้างทำให้บดบังทัศนียภาพที่สวยงามของวัดบางโหลง

ภาพที่ 4 บริเวณที่กำลังก่อสร้างองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม)

2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

ทางเดินเข้าสู่พระมหาธาตุเจดีย์เป็นพื้นต่างระดับในบางครั้งนักท่องเที่ยวเดินไม่ระวังทำให้นักท่องเที่ยวสะดุดล้ม แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติบริเวณใกล้เคียงยังไม่เป็นที่รู้จัก บางจุดยังไม่ได้รับการดูแลจากหน่วยงานภาครัฐ และไม่มีชื่อเสียงมากพอจึงทำให้ไม่เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดบางโหลง

3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวยังไม่เพียงพอ เช่น ยังไม่มีร้านขายของที่ระลึกที่รวมสินค้าความเป็นเอกลักษณ์หลากหลายของชุมชน และความปลอดภัยภายในวัด มีสุนัขจรจัดเป็นจำนวนมากทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความหวาดกลัว ไม่กล้าเข้าไปเยี่ยมชมสถานที่สักการะในบางจุด ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีการจัดการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

โอกาส (Opportunities)

1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ

วัดบางโหลงเป็นทางเลือกของนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่และจังหวัดพังงาได้เข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และบริษัทนำเที่ยวให้ความสนใจกับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม จึงทำให้วัดบางโหลงเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมทัวร์

2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

โอกาสในการพัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ เช่น อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี เขื่อนแม่ก้างทองกลาง อีกทั้งยังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่สามารถพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถดึงดูดใจนักท่องเที่ยวได้ เช่น น้ำตกบางเท่าแม่ เป็นต้น

3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

โอกาสที่กรมปศุสัตว์เข้ามาทำหมันให้กับสุนัขจรจัดเพื่อการหยุดขยายพันธุ์ของสุนัขจรจัดที่อยู่ในวัดเนื่องจากภายในวัดมีสุนัขจรจัดเป็นจำนวนมากจึงทำให้นักท่องเที่ยวเกิดการหวาดกลัวและไม่กล้าเข้าไปในบริเวณวัด ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีจัดการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โอกาสที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่และองค์การบริหารส่วนตำบลนาเหนือเข้าไปส่งเสริมให้มีการจัดตั้งร้านของที่ระลึกเพื่อสร้างรายได้ให้กับคนภายในชุมชนบ้านบางโหลง และโอกาสที่ตำรวจท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมวัดบางโหลง จังหวัดกระบี่

อุปสรรค (Threats)

1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ

ในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคมเข้าฤดูฝนและหน้ามรสุมของประเทศไทยอาจจะไม่ใช่ช่วงเวลาที่ดีในการท่องเที่ยววัดบางโหลง จึงทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวลดลง

2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติบริเวณใกล้เคียงบางจุดยังไม่เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว จึงขาดการเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยววัดบางโหลงทั้งภายในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

3) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ภายในวัดยังไม่มีทางเดินเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด จึงทำให้นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมในบางครั้งไม่สามารถหาที่หลบแดดหลบฝนได้ และในช่วงเทศกาลที่มีนักท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากทำให้มีตำรวจท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อการบริการนักท่องเที่ยว

2. แนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโหลง

คณะผู้วิจัยได้ทำการลงพื้นที่เก็บข้อมูลการวิจัย จากประเด็นคำถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะสถานที่ท่องเที่ยววัดบางโหลง โดยนักท่องเที่ยว ชาวบ้าน เจ้าอาวาส และผู้นำชุมชน ได้ให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

นักท่องเที่ยวได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัดบางโหลงในส่วนของการเดินทางเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมในบางครั้งไม่สามารถหาที่หลบแดดหลบฝนได้ จึงอยากให้ทางวัดพิจารณาการสร้างทางเดินเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด

2) ด้านผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีต่อชุมชน

ชาวบ้านมีรายได้จากการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยที่ไม่ได้รับผลกระทบด้านลบจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว เนื่องจากทางวัดมีการจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสม อีกทั้งชาวบ้านยังมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโหลง ซึ่งสอดคล้องกับเจ้าอาวาสได้ให้สัมภาษณ์วันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2567 ว่า “ผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวนั้นในบางครั้งนักท่องเที่ยวที่เที่ยววัดบางโหลงได้นำอาหารลงมารับประทานทำให้มีเศษอาหาร เศษขยะจำนวนมาก แต่ทางวัดมีการบริการถังขยะที่เพียงพอและดูแลความสะอาดทุกวัน ทำให้วัดมีความสะอาดพร้อมต้อนรับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโหลง และทางวัดยังมีการจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสมแก่นักท่องเที่ยว เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อชาวบ้านและคนในพื้นที่บ้านบางโหลง”

3) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน

ผู้นำชุมชนเข้ามามีบทบาทในด้านการดูแลและพัฒนาวัดในวันสำคัญต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับชาวบ้านได้ให้สัมภาษณ์วันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ว่า “ในส่วนของการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวัด ชาวบ้านที่มีจิตอาสาได้จัดเวรเข้ามาพัฒนาดูแลความสะอาดพื้นที่ภายในวัด และถวายภัตตาหารแด่พระภิกษุสงฆ์ เป็นต้น”

4) ด้านการประชาสัมพันธ์

การท่องเที่ยววัดบางโพงในอดีตและปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื่องจากวัดมีชื่อเสียงในเรื่องของพระมหาธาตุเจดีย์และมีการประชาสัมพันธ์ผ่านทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งในอนาคตคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจกับการท่องเที่ยววัดบางโพงมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผู้นำชุมชนได้ให้สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2567 ว่า “ในปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยววัดบางโพงเป็นจำนวนมาก โดยวันปกติจะเป็นนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติมากกว่านักท่องเที่ยวชาวไทย แต่ในวันหยุดหรือเทศกาลสำคัญจะมีนักท่องเที่ยวชาวไทยมากเป็นพิเศษ อีกทั้งยังเป็นสนามสอบในการสอบบาลีสนามหลวงของพระภิกษุ สามเณร” ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องมีการวางแผนเพื่อจัดการท่องเที่ยววัดบางโพง จังหวัดกระบี่

ตารางที่ 1 สรุปการวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโพง จังหวัดกระบี่

1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ			
จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
- มีทัศนียภาพที่สวยงาม - แบ่งโครงสร้างภายในวัดออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ พุทธาวาสและสังฆาวาส - มีพระมหาธาตุเจดีย์เฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณเป็นจุดเด่น	- วัดอยู่ระหว่างการก่อสร้างองค์พระอวโลกิเตศวรโพธิสัตว์ (เจ้าแม่กวนอิม) ส่งผลให้บางพื้นที่ภายในวัดขาดความสะอาด - นักท่องเที่ยว	- วัดบางโพงเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางเลือกของจังหวัดกระบี่และพังงา โดยได้รับความสนใจจากบริษัทนำเที่ยว	- ช่วงเดือนกรกฎาคมถึงตุลาคมเป็นฤดูมรสุมส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาวัดบางโพงลดลง
2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว			
จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
- บริเวณใกล้เคียงมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว	- ทางเดินเข้าสู่พระมหาธาตุเจดีย์มีระดับพื้นต่างกัน อาจทำให้นักท่องเที่ยวสะดุดล้ม - แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติใกล้เคียงยังไม่ได้รับการประชาสัมพันธ์และการดูแลจากหน่วยงานภาครัฐ	- โอกาสพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยว เช่น อุทยานธารโบกขรณีและเหมืองหินถ้ำทองหลาง - ทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว เช่น น้ำตกบางเท่าแม่	- แหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติใกล้เคียงบางแห่งยังไม่เป็นที่รู้จักและขาดการเชื่อมโยงกับวัดบางโพงทั้งในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียง

3) ด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด			
จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)	โอกาส (O)	อุปสรรค (T)
- มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานรองรับนักท่องเที่ยว - ห้องน้ำสะอาดและเพียงพอสำหรับให้บริการ - ศาลาที่พักเพียงพอต่อการใช้งาน - ลานจอดรถกว้างขวางรองรับนักท่องเที่ยว - มีถังขยะตามจุดต่างๆ เพื่อความสะอาด - ดำรงรักษาสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย	- สิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ เช่น ยังไม่มีร้านขายของที่ระลึกที่รวมสินค้าหลักของชุมชน - ความปลอดภัยภายในวัด เนื่องจากมีหมาจรจัดจำนวนมาก ทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความหวาดกลัวและไม่กล้าเข้าไปสักการะในบางจุด	- โอกาสที่กรมปศุสัตว์เข้ามาดำเนินการทำหมันสุนัขจรจัด - โอกาสที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกระบี่และองค์การบริหารส่วนตำบลนาเหนือส่งเสริมการจัดตั้งร้านขายของที่ระลึก เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชนบ้านบางโทอง - โอกาสที่ตำรวจท่องเที่ยวเพิ่มจำนวนเพื่อดูแลและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวที่มาเยือนวัดบางโทอง	- ไม่มีทางเดินเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถหลบแดดหรือฝนได้ - ช่วงเทศกาลมีนักท่องเที่ยวจำนวนมาก ตำรวจท่องเที่ยวไม่เพียงพอต่อการบริการนักท่องเที่ยว

สรุปและอภิปรายผล

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า การจัดการท่องเที่ยววัดบางโทอง ซึ่งได้ศึกษา 3 ประเด็น คือ 1) ด้านที่ตั้ง/ลักษณะทางกายภาพ 2) ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว 3) ด้านสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ซึ่งมีจุดแข็ง คือ การที่มีทัศนียภาพและสิ่งแวดล้อมที่สวยงาม มีพระมหาธาตุเจดีย์เฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ เป็นจุดเด่น ด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติที่เป็นสิ่งดึงดูดความสนใจแก่นักท่องเที่ยว มีสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานคอยอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จุดอ่อน คือ พื้นที่บางจุดภายในวัดยังไม่อำนวยความสะดวกให้นักท่องเที่ยว และพื้นที่การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติบางจุดยังไม่ได้มีการดูแลจากภาครัฐ แต่ยังมีโอกาสในการพัฒนาเนื่องจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดบางโทองมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมให้การสนับสนุน ปัจจัยที่ยังเป็นอุปสรรค คือ ทางวัดยังมีสุนัขจรจัดเป็นจำนวนมากจึงทำให้เป็นที่หวาดกลัวแก่นักท่องเที่ยวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ มธุรส ปราปไพรี และคณะ (2551) ได้ศึกษางานวิจัย เรื่องผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกาะ โดยการศึกษาจุดแข็งของพื้นที่ คือ การมีศักยภาพ ด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีต้นทุนทางสังคม วัฒนธรรมและผู้นำที่เข้มแข็ง จุดอ่อน คือ พื้นที่ยังไม่เป็นแหล่งท่องเที่ยวเป้าหมายหรือพื้นที่หลัก และชุมชนบางส่วนยังไม่เข้าใจการท่องเที่ยวแต่ชุมชนยังมีโอกาสในการพัฒนาเนื่องจากศักยภาพของพื้นที่และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมให้การสนับสนุน แต่ในประเด็นของอุปสรรคมีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วงศ์ธีรา สุวรรณิน และคณะ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดในจังหวัดปทุมธานี โดยศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวในด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุมีหลายวัดที่มีพระพุทธรูปเก่าแก่สมัยสุโขทัยและพระนครศรีอยุธยา ส่วนอุโบสถและเจดีย์มีลักษณะเหมือนเจดีย์ขเวดากอง โบราณสถานเป็นสถาปัตยกรรมของมอญส่วนใหญ่ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น ประปา ไฟฟ้า ถนนหนทาง ห้องสุขา และระบบรักษาความปลอดภัยอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากวัดใน

จังหวัดปทุมธานีมีจำนวนนักท่องเที่ยวน้อยกว่าจังหวัดอื่นส่วนร้านค้าขายจะมีอยู่ตามชุมชนรอบๆ วัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินันท์ พงษ์นรินทร์, โอษฐ์ญา บัวธรรม และชัชชญา ยอดสุวรรณ (2559) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัด นครราชสีมา โดยศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่ วิเคราะห์ ศักยภาพในการพัฒนางานด้านการท่องเที่ยว และเสนอแนวทางการจัดการท่องเที่ยวของอำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา พบว่า สิ่งดึงดูดใจด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้บริการ อย่างเพียงพอและการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็วและสะดวก เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยวในพื้นที่

ผลจากการวิจัยตามวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แนวทางในการจัดการท่องเที่ยววัดบางโพงที่ได้ จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างมีแนวทางในการพัฒนา ดังต่อไปนี้ 1) ด้านการประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยว วัดบางโพงในอดีตและปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจและเข้ามาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมาก ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื่องจากวัดมีชื่อเสียงในเรื่องของพระมหาธาตุเจดีย์และมีการประชาสัมพันธ์ ผ่านทางโซเชียลมีเดีย ซึ่งในอนาคตคาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวให้ความสนใจการท่องเที่ยววัดบางโพงมากขึ้น 2) ด้านผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีชุมชน ชาวบ้านมีรายได้จากการร่วมกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยที่ไม่ได้รับผลกระทบด้านลบจากนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยว เนื่องจากทางวัดมีการจัดสรรพื้นที่ที่เหมาะสม อีกทั้งชาวบ้านยังมีรายได้จากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยววัดบางโพง 3) ด้านการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ผู้นำชุมชนและชาวบ้านได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวัดเนื่องจากมีจิตอาสาได้จัดเวรเข้ามาพัฒนาดูแล ความสะอาดพื้นที่ภายในวัด และถวายภัตตาหารแด่พระภิกษุสงฆ์ 4) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก นักท่องเที่ยวได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาวัดบางโพงในส่วนของการเดินทางเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชมในบางครั้งไม่สามารถหาที่หลบแดดหลบฝนได้ จึงอยากให้ ทางวัดพิจารณาการสร้างทางเดินเชื่อมระหว่างสถานที่ต่างๆ ภายในวัด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สโรธร ล้อมกำปิง (2564) ได้ทำการศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัด นครนายก โดยศึกษาแนวทางการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายกพบว่า ด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว จังหวัดนครนายกควรมีการส่งเสริมการโฆษณาประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการ ท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นช่องทางออนไลน์ ใบปลิว หรือแผ่นพับก็ตามทั้งนี้หน่วยงานราชการควรมีส่วนร่วม ในการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในจังหวัดนครนายก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนรัตน์ รัตนพงศ์ธระ และคณะ (2559) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีแนวทางการพัฒนา ดังต่อไปนี้ 1) การยกระดับการมีส่วนร่วมทางสังคมในแหล่งมรดกทางวัฒนธรรม ควรมีการส่งเสริมศักยภาพชุมชนเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว การยกระดับความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว 2) การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อม ควรมีการพัฒนาภูมิทัศน์แหล่งท่องเที่ยว การพัฒนาระบบสาธารณูปโภคเพื่อรองรับการท่องเที่ยว การพัฒนาระบบขนส่งและการจราจร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายจากงานวิจัย

1.1 ภายในวัดมีสุนัขจรจัดเป็นจำนวนมาก ทำให้ส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยววัดบางโพง จังหวัดกระบี่ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการนำสุนัขออกไปจากบริเวณวัดหรือจัดพื้นที่ไม่ให้สุนัขเข้ามาบริเวณ แหล่งท่องเที่ยว เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

1.2 สามารถส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโหลง จังหวัดกระบี่ เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางกับแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติในพื้นที่ เช่น อุทยานแห่งชาติธารโบกขรณี เขื่อนแม่งัดหลวง น้ำตกบางเต่าแม่ โดยการจัดทำแผนที่ท่องเที่ยวเพื่อประชาสัมพันธ์

1.3 สามารถนำข้อมูลจากการทำวิจัยในครั้งนี้ไปใช้ประโยชน์โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนต้องมีการประชุมวางแผนร่วมกัน จัดสรรงบประมาณเพื่อแก้ไขปัญหา และต่อยอดในการพัฒนาเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมวัดบางโหลง จังหวัดกระบี่ ได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเพื่อหาแนวทางหรือรูปแบบการสื่อสารในการจัดการท่องเที่ยวให้เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวสัญชาติอื่นๆ

2.2 ควรศึกษาเส้นทางท่องเที่ยวเพื่อเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวหลัก โดยสอบถามความคิดเห็นจากผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวและนักท่องเที่ยว

2.3 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เพื่อเปรียบเทียบและแสดงถึงผลกระทบแต่ละช่วงเวลาทั่วบางโหลงได้มีการดำเนินกิจกรรมการท่องเที่ยว

เอกสารอ้างอิง

- เถกิงศักดิ์ ชัยชาญ. (2556). การพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *รายงานการวิจัย*. จังหวัดนครราชสีมา, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- ธนรัตน์ รัตนพงศ์ธระ, เสรี วงษ์มณฑา, ชุชนะ เตชคณา และณัฐพล ประดิษฐ์ผลเลิศ. (2559). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารวิชาการนวัตกรรมการสื่อสารสังคม*, 4(2): 34-45.
- ปิ่น บุตรี. (2562). “วัดมหาธาตุวชิรมงคล” งามตระการตา มิ่งมงคลคู่ จ.กระบี่ ได้พระบารมี “ในหลวง ร.10”. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: https://mgronline.com/travel/detail/9620000043767?fbclid=IwAR2_wXbUfVgk2FWgApT8tLJstBo8ulv45-QwxgYUSwuHbazNbil4YB6lGgU. [1 กุมภาพันธ์ 2567].
- โพสท์ทูเดย์. (2567). นายกฯ เศรษฐา ตั้งเป้าปี 2567 สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว 3.5 ล้านล้านบาท. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.posttoday.com/politics/domestic%20/703984?%20fbclid=IwAR0tD9ZjltAvhDqUY8vcgR3PPiHwb7vareMbbDVqs7tdzi8Zhw0YCIVCXzY>. [2 กุมภาพันธ์ 2567].
- มธุรส ปราบไพร และคณะ. (2551). ผลกระทบจากการจัดการท่องเที่ยวในชุมชนวัดเกาะ. *รายงานการวิจัย*. เพชรบุรี, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- วงศ์ธีรา สุวรรณิน และคณะ. (2557). การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของวัดในจังหวัดปทุมธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์*, 8(3): 63-82.
- ศิรินันท์ พงษ์นิรันดร์ โอษฐ์ญา บัณฑิต และชัยชาญ ยอดสุวรรณ. (2559). แนวทางในการพัฒนาศักยภาพการจัดการท่องเที่ยว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตศึกษาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 9(1): 234-259.
- สโรธร ล้อมกำปัง. (2564). แนวทางการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวจังหวัดนครนายก. *วารสารศิลปศาสตร์ มจร.ธัญบุรี*, 2(1): 83-94.

